

از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران

یکشنبه، سی‌ام اردیبهشت‌ماه ۱۳۷۵

گزارش ویژه

یادواره یکصدوچهاردهمین سالگرد زادروز مصدق بزرگ

روز شنبه، بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه، یکصدوچهاردهمین سالگرد زادروز مصدق بزرگ را صدها تن از رهروان همیشه‌پیشوای ملت در قلعه‌ی احمدآباد گرامی داشتند.

از بامدادان، شماری از رزمندگان ملت‌گرا، که با تصمیم قبلی برای تدارک یادواره راهی این روستای تاریخی شده بودند، با شوروحالی درخور شیفتگان آزادی و استقلال ایران، به نظم بخشیدن و سامان دادن کارها پرداختند. حسین سکاکی، پیکارگر دیرپا، را، که گردانندگی برنامه‌ی یادواره‌ی تصویب‌شده از سوی هیئت امنای قلعه‌ی احمدآباد را بر عهده داشت، هموندان شوراهای کارگران و جوانان حزب ملت ایران یاری می‌رساندند. پیش از فرارسیدن ساعت پانزده، دسته‌دسته، رزم‌آورانی که از گوشه‌وکنار ایران، به‌ویژه شهرهای بزرگی چون تبریز، مشهد، اصفهان، شیراز، همدان، کرمانشاه، رشت، و اراک، به قلعه‌ی احمدآباد آمدند و همزمان صفی از اتوبوس‌ها و مینی‌بوس‌ها و خودروهای شخصی از راه رسید که بیشتر پایوران، هموندان و هواداران «اتحاد حزبها و نیروهای ملی ایران» (جنبش برای آزادی ایران، حزب زحمتکشان ملت ایران (نیروی سوم)، حزب مردم ایران، حزب ملت ایران) بودند با گل‌بسته‌ی بزرگ و زیبایی به رنگ‌های پرچم ایران و آرم این نهاد. در آغاز، نوای کتاب آسمانی پخش گردید؛ و سپس سرود «مصدق، ای مرد قهرمان» طنین افکند. هر لحظه، بر شمار شرکت‌کنندگان در این یادواره افزوده می‌شد. در این هنگام، شماری از هموندان حزب ایران با گل‌بسته‌ی بزرگ و زیبایی با سه رنگ پرچم ملی و نیز هموندان یکی دو سازمان سیاسی دیگر با تاجی از گل به جمع پیوستند.

در این هنگام، حسین سکاکی، از پیکارگران دیرپای پیرومصدق‌بزرگ، با نام خدا یادواره را آغاز کرد؛ و در نخستین بخش، پیام دوم بهمن‌ماه سال یکهزاروسیصدوسی‌ویک پیشوا در تأکید بر حساسیت زمان و ضرورت همبستگی پخش گردید که با کف زدن‌های شورانگیز حاضران روبه‌رو شد.

سپس دکتر احمد سپهری، نماینده‌ی جنبش برای آزادی ایران در شورای اتحاد حزبها و نیروهای ملی ایران، رشته‌ی کلام را در دست گرفت و سخنان خود را پیرامون موازنه‌ی منفی، این شاهبیت سیاست کاربردی مصدق، که راهگشای پیکارهای ضداستعماری در جهان ملتها گردیده، آغاز کرد.

دکتر احمد سپهری، که از نوجوانی رهرو راه مصدق بزرگ بوده، در بخشی از سخنان سنجیده و خردگرایانه‌ی خود گفت: «مصدق باور داشت که، بدون مشارکت آگاهانه‌ی مردم، هیچ برنامه و توسعه‌ای امکان‌پذیر نخواهد بود و، برای رسیدن به این هدف، وجود آزادی‌های دموکراتیک را شرط لازم هر فعالیت سیاسی و اجتماعی می‌دانست.» دکتر سپهری به بررسی نقش ارزنده‌ی پیشوای ملت در زمینه‌ی به اوج رسانیدن سیاست موازنه‌ی منفی پرداخت و به‌حق آن را چراغ راهنمای ملت‌های زیرستم تلقی نمود.

نام‌برده در بیان دیدگاه‌های مصدق در بخش دیگری از سخنانش گفت: «اصل آزادی و استقلال برای مصدق محور تمام حرکت‌های سیاسی به شمار می‌آمد و، به دور این محور، که شمع روشنایی‌بخش زندگی ملت ایران است،

پروانه‌وار می‌چرخید و سوختن در این آتش را بر نوکری بیگانگان ترجیح می‌داد.»

پس از پایان سخنان دکتر احمد سپهری، که با شعر کوتاهی پیرامون مصدق و قلعه‌ی احمدآباد، این زیارتگه رندان جهان، همراه بود، حسین سکاکی سروده‌ی زیبایی را زیر نام «ستاره‌ی جاوید» برخواند که با این بیت «در آسمان وطن ای ستاره یکتایی/ میان آن همه اختر هنوز تنهایی» آغاز و با این بیت «به نام پاک تو میهن هماره می‌بالد/ تو ای ستاره‌ی جاوید مشعل مایی» پایان می‌گرفت.

سپس مهدی زمانی، یکی دیگر از پیکارگران راه آزادی و استقلال ایران، که همراه شماری از شهروندان مشه‌دی این راه دراز را به شوق حضور در یادواره پشت سر نهاده بودند، با شورمندی گوشه‌هایی دیگر از زندگی پربار و درخشان مصدق بزرگ را مورد بررسی قرار داد و فرازهایی از سخنان پیشوا را در دوران‌های دراز رودرویی با استبداد وابسته‌به‌استعمار خواند.

اندکی بعد، دکتر محمود مصدق با بیانی صمیمی و ساده‌خاطره‌هایی از پدر بزرگ و چگونگی گسترش روستای احمدآباد و مهربانی‌های بی‌دریغ نیای خود را نسبت به مردم آنجا گفت.

دکتر محمود مصدق نوید ایجاد کتابخانه، سالن گردهمایی، و درمانگاه در درون و بیرون قلعه‌ی احمدآباد را داد که این سخنان موجی از شادی در میان حاضران پدید آورد.

در پایان، کیک زادروز مصدق بزرگ، که به رنگ پرچم ایران تهیه شده بود، به‌وسیله‌ی خانم ملکه مصدق، دکتر محمود مصدق، و علی مصدق، عروس، نوه و نتیجه‌ی مصدق بزرگ، بریده شد و همزمان در میان گردآمدگان شیرینی و نوشیدنی پخش گردید.

یکصدوچهاردهمین یادواره‌ی زادروز مصدق بزرگ با سرود «ای ایران»، که با هم‌نوایی همگان خوانده شد، پایان گرفت و گردآمدگان دسته‌دسته روستای احمدآباد را پشت سر نهادند.